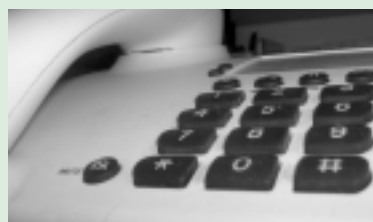

COM I ON INFORMAR-SE

Consum

Telèfon d'atenció al consumidor: 012
Resol dubtes, qüestions, al mateix temps
que atén reclamacions dels consumidors.

Institut Català del Consum: 93.556.60.10
www.icconsum.org

Oficina Municipal d'Informació al Consumidor de Barcelona: 93.402.78.41
www.omic.bcn.es

Centre Europeu del Consumidor:
93.556.60.10 www.icconsum.org

Junta Arbitral del Consum de Catalunya:
93.556.60.50 www.gencat.net/jacc
Organisme dedicat a mediar entre consumidor i venedor en cas que aquest intercanvi hagi generat alguna mena de conflicte.

Program: 93.284.35.57 <http://usuarios.tripod.es/program>

Associació de Consumidors de la Província de Barcelona: 93.486.16.16

Organització de Consumidors i Usuaris de Catalunya (OCUC): 93.417.47.37
www.ocuc.org

Oficina de Defensa de l'Audiència:
902.20.33.33 www.audiovisualcat.net

Centre de Recerca i Informació en Consum: 93.412.75.94 <http://cric.pangea.org>

Sanitat

Urgències Mèdiques: 061

Servei Català de la Salut: 93.403.85.85
www.gencat.net/catsalut

Sanitat Respon: 902.111.444

Aquest telèfon atindrà les 24 hores del dia les consultes ciutadanes sobre salut.

Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat:
93.302.41.38

Informació general

Atenció Ciutadana: 012

Departament de Benestar Social:
900.300.500 www.gencat.net/benestar

Imsero: 91.363.89.09

Informació Municipal: 010

Informació Telefònica: 11818 (a partir de l'abril del 2003)

Paraules del president

Parlem-ne...

Albert Pons Valon

Ja ens toca, dallonses? Vint anys més sota l'autoritat paterna (que en la nostra joventut sí que n'era d'autoritària) ara inexistent, lluites sota l'autoritat del "jefe" ja sigui a l'empresa o a casa.

Patir sota la voluntat múltiple dels amics o enemics, dels fills, dels néts, dels incordis, dels censors de comptes o delegats sindicals.

Gaudir escadusserament, intersticialment, que diria un gran polític ben conegut, corrents i intermitentment.

I quan decideixes ja esta bé, ara ve la bona perquè em jubilo, doncs no: l'armari que cal endreçar, la reforma de la cuina, l'hora de la setmana o la cadena perpètua dels néts...

Per a quant la pau? I no parlem ja si la jubilació no arriba al cap de mes o la pensió és pura punyeta o inexistent de viduïtat.

Quan ens tocarà "el peinar canas" a la vora del foc-radiador o a la fresca ombra sota l'enramada estiuenca?

Haurem de demanar al nou veí-veïna recent immigrant que ens acosti amb la seva política-correcta religió diferent al jardí de les huris? Doncs aquí i ara no toca sinó amb el motxo a

tota edat, i a qui Déu no ha donat fills-néts, el diable nebots-renéts. Ens van enganyar? Durant segles, les regles eren clares: pares, fills, avis i néts en clau d'ajuda mútua amb les tasques repartides i deures i drets de cada u. I el respecte a l'experiència.

De qui és la culpa del desori actual? Per què no en parlem? PROGRAM assessora i orienta el consum, i conviure és consumir vida, família i societat. El tema és nostre, la qual cosa vol dir és vostre.

Hi pensem entre tots? Ens mereixem el que ens passa? Tenim solucions?

Aquestes pàgines queden obertes a tots vosaltres per telèfon, escrit, fax, e.mail o la conversa tradicional.

Podríem dir, com en la vella cançó, un pas endavant "famèlica legió" multitud marginada. Avis del món, uniu-vos!

Reivindiquem el dret a no ser sols objecte de la simpatia misericordiosa, tranquil·litzadora d'egoïsmes amagats.

Potser la culpa és nostra perquè no hem sabut traslladar la cultura del respecte?

Potser ho és per la mutació sociològica? No som nosaltres els que hem creat els actuals monstres i als actuals déus? Parlem-ne! ■

Nota: Envieu-nos les vostres opinions i si el tema interessa podem fer-ne un gran debat que ben segur és necessari.